

Καύση των νεκρών και Εκκλησία

/ [Πεμπτουσία· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες](#)

“Γιατί να σου μιλήσω για ουρανό, όταν εσύ κλείνεις τα μάτια σου με μανία για να μη τον δεις” ;;;;

“Γιατί να προσευχηθώ για εσένα όταν εσύ δε θέλεις” ;;;;

– Φασαρία μεγάλη τις τελευταίες ημέρες. Διαβάζω:

“Η Εκκλησία γυρίζει την πλάτη της στον κόσμο”. “Η Εκκλησία με αυτή τη κίνηση θα χάσει κόσμο”. Απαιτήσεις !!! λες και η Εκκλησία είναι ένα κλαμπάκι που φοβάται μήπως χάσει την πελατεία της. Όχι ! Ο καθένας είναι ελεύθερος να πράξει κατά το δοκούν. Ο ιδρυτής της Εκκλησίας, ο Σωτήρας μας Ιησούς Χριστός δε προσπάθησε να αποπλανήσει, αλλά μίλησε καθαρά: “Όποιος θέλει να με ακολουθήσει, ας απαρνηθεί τον εαυτό του, ας σηκώσει το σταυρό του κι ας με ακολουθεί” (Μαρκ.8.34).

- Γιατί λοιπόν η Εκκλησία ως σύναξη ανθρώπων εν Χριστώ, να προσευχηθεί στον Θεό για την ανάπαυση ενός ανθρώπου που ο ίδιος όχι μόνο δε πίστεψε στην αιώνια ζωή, μα έκαψε και το σώμα του, για να μην αφήσει τίποτα πάνω στη γη που να τον θυμίζει; Μηδενισμός! Ζητάς να καείς γιατί θεωρείς πως δεν υπάρχει τίποτα να σε σώσει. Ζητάς να καείς γιατί μέσα σου έχει ριζώσει το τίποτα. Η μαύρη τρύπα του θανάτου.

- Μα ο Χριστός φωνάζει “Εγώ είμαι η Ανάσταση και η Ζωή. Αυτός που πιστεύει σε μένα, και αν πεθάνει, θα ζήσει” (Ιωάν.11.25). Απόδειξη; Η Ανάσταση Του. Οι παρουσίες των Αγίων μας μέσα από τα θαύματα τους, που φανερώνουν την μετά θάνατον ζωή. Τέλος; Τα άφθαρτα λείψανα πολλών Αγίων μας. Η πίστη λοιπόν στον Χριστό είναι η πεποίθηση της ένωσης κτιστού και ακτίστου. Η πεποίθηση της αιώνιας ζωής, ο εναγκαλισμός με τον Θεό. Αιώνια ζωή Όχι ως ζόμπι, ή ως μούμιες, αλλά ως ζωντανοί άνθρωποι που επειδή θα βιώνουμε την παρουσία του Θεού μέσα στην ολότητα της, θα είμαστε “μικροί θεοί”.

- Αν τα διαβάζεις και λες, “παραμύθια”. Αν δε πιστεύεις στον λόγο του Χριστού, τότε ποιος ο λόγος να ζητήσεις την ευχή της Εκκλησίας;

- Ορισμένοι Έλληνες διαμαρτύρονται πως η Εκκλησία γυρνάει την πλάτη. Όχι. Ο Έλληνας είναι μπερδεμένος μέσα του γιατί μέχρι τώρα γνώριζε ως μοναδικό τρόπο ταφής τον θρησκευτικό. Συγχέει αυτά τα 2 πράγματα. Μα υπάρχει ο θρησκευτικός για όσους πιστεύουν στη διδασκαλία του Χριστού και ο πολιτικός σε όσους όχι.

- Η ελευθερία που διδάσκει ο Απόστολος Παύλος είναι η απαλλαγή από τα δεσμά του ιουδαϊκού Νόμου, από την τυραννία της αμαρτίας και τέλος από τον θάνατο, και μάλιστα από τον φόβο του θανάτου που παραλύει τον άνθρωπο και τον κάνει δια παντός του ζην δούλο αυτού του φόβου (βλ. Εβρ. 2,15). Γράφει στους Ρωμαίους: «Τώρα είσθε ελεύθεροι πια από την αμαρτία και ανήκετε στον Θεό. Καρπός της καινούργιας ζωής σας είναι η αγιοσύνη και το τέλος της πορείας σας είναι η αιώνια ζωή”¹.

- “Ο χριστιανός στη ζωή του, παύει να κυριαρχεί το εγώ του εφόσον τώρα κυριαρχεί μέσα του ο Χριστός. Είναι πολύ σημαντική η φράση του Αποστόλου στο σημερινό ανάγνωσμα (2/11/2014). «Έχω πεθάνει στον σταυρό μαζί με τον Χριστό. Τώρα πια δεν ζω εγώ αλλά ζει στο πρόσωπό μου ο Χριστός» (2,19-20), μια φράση που εκφράζει το Χριστοκεντρικό βίωμα του Παύλου αλλά και τον στόχο του συνειδητού χριστιανού”².

1,2 βλέπε: <http://www.amen.gr/article19609>